

Brott mot Internationella brottmålsdomstolens rättskipning

Sammanfattning

I betänkandet behandlar utskottet regeringens proposition 2008/09:226 Brott mot Internationella brottmålsdomstolens rättskipning.

Sverige har genom att tillträda Romstadgan för Internationella brottmålsdomstolen bl.a. åtagit sig att straffbelägga vissa gärningar och att kunna döma över vissa brott som riktas mot Internationella brottmålsdomstolens rättskipning. I propositionen lämnas förslag till lagstiftning som krävs för att Sverige ska kunna fullgöra dessa förpliktelser.

Ingen motion har väckts med anledning av propositionen, och utskottet föreslår att riksdagen antar regeringens lagförslag.

Vidare föreslår utskottet att riksdagen antar utskottets förslag till ändringar i brottsbalkens bestämmelser om subventionsmissbruk och osann eller ovarsam utsaga inför en internationell domstol. Ändringarna är en följd av Lissabonfördragets ikraftträdande.

Samtliga lagändringar föreslås träda i kraft den 1 januari 2010.

Innehållsförteckning

Sammanfattning	1
Utskottets förslag till riksdagsbeslut	3
Utskottets överväganden	4
Brott mot Internationella brottmålsdomstolens rättskipning	4
<i>Bilaga 1</i>	
Förteckning över behandlade förslag	7
Propositionen	7
<i>Bilaga 2</i>	
Regeringens lagförslag	8
<i>Bilaga 3</i>	
Utskottets lagförslag	16

Utskottets förslag till riksdagsbeslut

1. Regeringens lagförslag

Riksdagen antar regeringens förslag till

- a) lag om ändring i brottsbalken med den ändringen att i 15 kap. 4 b § första stycket ordet ”gemenskapernas” ska bytas ut mot ”unionens” och ordet ”förstainstansrätten” ska bytas ut mot ”tribunalen”,
- b) lag om ändring i lagen (2002:329) om samarbete med Internationella brottmålsdomstolen.

Därmed bifaller riksdagen delvis proposition 2008/09:226.

2. Subventionsmissbruk

Riksdagen antar det förslag till lag om ändring i brottsbalken som utskottet lagt fram i bilaga 3.

Stockholm den 19 november 2009

På justitieutskottets vägnar

Thomas Bodström

Följande ledamöter har deltagit i beslutet: Thomas Bodström (s), Inger Davidson (kd), Henrik von Sydow (m), Krister Hammarbergh (m), Margareta Persson (s), Ulrika Karlsson i Uppsala (m), Karl Gustav Abramsson (s), Inge Garstedt (m), Christer Adelsbo (s), Helena Bouveng (m), Lena Olsson (v), Kerstin Haglö (s), Otto von Arnold (kd), Mehmet Kaplan (mp), Karin Nilsson (c), Helena Bargholtz (fp) och Torgny Johansson (s).

Utskottets överväganden

Brott mot Internationella brottmålsdomstolens rättskipning

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen antar regeringens och utskottets lagförslag.

Bakgrund

Romstadgan för Internationella brottmålsdomstolen (Romstadgan) antogs vid en diplomatkonferens i Rom den 17 juli 1998. Genom stadgan inrättades en permanent internationell domstol för utredning och lagföring av allvarliga internationella brott (Internationella brottmålsdomstolen).

Sverige tillträdde stadgan den 28 juni 2001 (prop. 2000/01:122, bet. 2000/01:JuU30 och 2000/01:KU13y, rskr. 2000/01:284).

Med ett tillträde till Romstadgan följer olika folkrättsliga förpliktelser för den tillträdande staten. Det gäller i första hand frågor om rättsligt samarbete med Internationella brottmålsdomstolen och verkställighet av vissa avgöranden som domstolen fattar. Sverige har uppfyllt de nämnda förpliktelserna genom bl.a. lagen (2002:329) om samarbete med Internationella brottmålsdomstolen (prop. 2001/02:88, bet. 2001/02:JuU17, rskr. 2001/02:224) som trädde i kraft den 1 juli 2002. Vissa frågor om immunitet och privilegier för personer med anknytning till domstolen, såsom bl.a. domare, åklagare, registrator, andra tjänstemän vid domstolen, försvarare och vittnen, har behandlats i lagstiftningsärendet om Sveriges tillträde till avtalet om immunitet och privilegier för Internationella brottmålsdomstolen (prop. 2003/04:171, bet. 2004/05:JuU8, rskr. 2004/05:23).

Vidare innehåller Romstadgan bl.a. vissa bestämmelser om straffrättslig lagstiftning. En skillnad görs härvid mellan å ena sidan stadgans s.k. huvudbrott, dvs. folkmord, brott mot mänskligheten och krigsförbrytelser samt i en framtid eventuellt även aggressionsbrott (artikel 5), och å andra sidan brott mot Internationella brottmålsdomstolens rättskipning (artikel 70).

När det gäller Romstadgans s.k. huvudbrott har en översyn av svenska straffrättsliga regler genomförts och förslag lämnats av Internationella straffrättsutredningen i betänkandet Internationella brott och svensk jurisdiktion (SOU 2002:98). Förslaget har remitterats och är under beredning i Justitiedepartementet.

I en departementspromemoria som har upprättats inom Justitiedepartementet, Brott mot Internationella brottmålsdomstolens rättskipning (Ds 2008:84), behandlas frågan om brott mot domstolens rättskipning och de lagstiftningsåtgärder som anses vara nödvändiga med anledning av de åta-

ganden som följer av Romstadgan. Promemorian har remissbehandlats. En sammanställning av remissyttrandena finns tillgänglig i Justitiedepartementet (dnr Ju2008/10598/L5).

Regeringens förslag har granskats av Lagrådet som har föreslagit vissa ändringar av huvudsakligen lagteknisk karaktär. Regeringen har beaktat Lagrådets synpunkter och i viss mån tillgodosett dem. Därutöver har vissa språkliga och redaktionella ändringar gjorts.

Propositionens huvudsakliga innehåll

Sverige har genom att tillträda Romstadgan för Internationella brottmålsdomstolen bl.a. åtagit sig att straffbelägga vissa gärningar och att kunna döma över vissa brott som riktas mot Internationella brottmålsdomstolens rättskipning. I propositionen lämnas förslag till lagstiftning som krävs för att Sverige ska kunna fullgöra dessa förpliktelser.

Det föreslås att vissa straffbestämmelser i brottsbalken som omfattar gärningar som riktas mot svensk eller viss utländsk rättskipande verksamhet ska utvidgas till att också omfatta gärningar som tar sikte på Internationella brottmålsdomstolens rättskipning. Det gäller osann utsaga inför en internationell domstol (15 kap. 4 b §), störande av förrättning eller av allmän sammankomst (16 kap. 4 §), övergrepp i rättsak (17 kap. 10 §) och skyddande av brottsling (17 kap. 11 §). Straffansvar för våld eller hot mot tjänsteman, förgripelse mot tjänsteman och våldsamt motstånd (17 kap. 1, 2 och 4 §§) föreslås gälla även när gärningen riktas mot tjänstemän vid domstolen i deras tjänsteutövning.

Försök, förberedelse, stämpling och medverkan till de brott som redovisats ska vara straffbart i samma utsträckning som i fråga om brott som riktas mot svensk rättskipning.

Svensk domstol är behörig att pröva brott som begåtts i Sverige. I vissa fall gäller det även brott som begåtts utom riket. Beträffande brott som riktats mot Internationella brottmålsdomstolens rättskipning och som begåtts utom riket föreslås en särskild reglering i brottsbalken som innebär att något krav på s.k. dubbel straffbarhet för att kunna döma vid svensk domstol inte uppställs.

Ett generellt krav på åtalsförordnande föreslås för brott mot Internationella brottmålsdomstolens rättskipning. Enligt förslaget ska de särskilda åtalsbestämmelserna för bestickning och mutbrott i 17 kap. 17 § respektive 20 kap. 5 § tredje stycket brottsbalken, i likhet med vad som gäller för domare eller annan funktionär vid Internationella brottmålsdomstolen, inte tillämpas i de fall då gärningen skett i förhållande till respektive begåtts av arbetstagare vid domstolen,.

En lagakraftvunnen dom som Internationella brottmålsdomstolen har meddelat i fråga om brott mot dess rättskipning ska enligt förslaget som huvudregel hindra en senare lagföring av samma gärning i Sverige. Undantag föreslås dock gälla i fråga om brott som begåtts i Sverige eller som

begåtts utom riket och som riktats mot ett svenskt allmänt intresse eller som enligt svensk rätt bestraffas med minst fyra års fängelse. En bestämmelse med detta innehåll föreslås placeras i lagen (2002:329) om samarbete med Internationella brottmålsdomstolen.

Lagändringarna föreslås träda i kraft den 1 januari 2010.

Regeringens förslag till riksdagsbeslut finns i *bilaga 1* och lagförslagen finns i *bilaga 2*.

Utskottets ställningstagande

Propositionen har inte föranlett något motionsyrkande eller några andra invändningar under utskottsbehandlingen. Utskottet kan inte komma till någon annan slutsats än att den lagstiftning som regeringen har föreslagit bör antas och att den är ändamålsenligt utformad.

Under beredningen av ärendet har det blivit klart att Lissabonfördraget kommer att träda i kraft den 1 december 2009. Genom Lissabonfördraget ändras EU-fördraget och EG-fördraget. EU-fördraget kvarstår i modifierad form, medan EG-fördraget byter namn till fördraget om Europeiska unionens funktionssätt. Europeiska unionen (EU) ersätter Europeiska gemenskapen (EG) som juridisk person. Vid sidan av EU kvarstår Europeiska atomenergigemenskapen, som tidigare tillsammans med bl.a. EG ingick i Europeiska gemenskaperna.

Detta innebär att lagstiftning som innehåller referenser till Europeiska gemenskapen eller Europeiska gemenskaperna bör ändras till ”Europeiska unionen” respektive ”Europeiska unionen och Europeiska atomenergigemenskapen”. Lissabonfördraget innebär också att Europeiska gemenskapernas domstol (EG-domstolen) byter namn till Europeiska unionens domstol (EU-domstolen). Det som tidigare benämnts ”förstainstansrätten” byter namn till ”tribunalen”.

Mot denna bakgrund konstaterar utskottet att i den i propositionen behandlade bestämmelsen om osann eller ovarsam utsaga inför en internationell domstol bör Europeiska *gemenskapernas* domstol och *förstainstansrätten* ändras till Europeiska *unionens* domstol och till *tribunalen*. Utskottet kan vidare konstatera att det behövs följdändringar också i bestämmelsen om subventionsmissbruk i 9 kap. 3 a § brottsbalken, en bestämmelse som inte omfattas av propositionen. Här är det Europeiska *gemenskapernas* budgetar som ska bytas ut mot Europeiska *unionens* eller *Europeiska atomenergigemenskapens* budgetar, se utskottets bilaga 3.

De ändringar som utskottet föreslår är en följd av det av riksdagen sedan tidigare antagna Lissabonfördraget. De föreslagna lagändringarna är av sådan saklig och lagteknisk enkel beskaffenhet att utskottet har gjort bedömningen att Lagrådets hörande skulle sakna betydelse. Det föreligger inte heller något behov av övergångsbestämmelser.

Med det anförda föreslår utskottet att riksdagen antar de i propositionen och av utskottet framlagda lagförslagen.

BILAGA 1

Förteckning över behandlade förslag

Propositionen

*Proposition 2008/09:226 Brott mot Internationella
brottmålsdomstolens rättskipning:*

Riksdagen antar regeringens förslag till

1. lag om ändring i brottsbalken,
2. lag om ändring i lagen (2002:329) om samarbete med Internationella brottmålsdomstolen.

BILAGA 2

Regeringens lagförslag

1 Förslag till lag om ändring i brottsbalken

Häri genom föreskrivs i fråga om brottsbalken
dels att 2 kap. 3 §, 15 kap. 4 b §, 16 kap. 4 §, 17 kap. 10, 11 och 17 §§
samt 20 kap. 5 § ska ha följande lydelse,
dels att det i balken ska införas två nya paragrafer, 2 kap. 7 c § och
17 kap. 6 §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap.

3 §¹

För brott som begåtts utom riket döms även i annat fall än som avses i 2 § efter svensk lag och vid svensk domstol,

1. om brottet förövats på svenskt fartyg eller luftfartyg, eller om det begåtts i tjänsten av befälhavaren eller någon som tillhörde besättningen på sådant fartyg,

2. om brottet begåtts av någon som tillhör Försvarsmakten på ett område där en avdelning av Försvarsmakten befann sig eller om det begåtts av någon annan på ett sådant område och avdelningen befann sig där för annat ändamål än övning,

3. om brottet begåtts vid tjänstgöring utom riket av någon som är anställd i utlandsstyrkan inom Försvarsmakten eller som tillhör Polisens utlandsstyrka,

3 a. om brottet har begåtts i tjänsten utom riket av en polisman, tulltjänsteman eller tjänsteman vid Kustbevakningen, som utför gränsöver-skridande arbetsuppgifter enligt en internationell överenskommelse som Sverige har tillträtt,

4. om brottet förövats mot Sverige, svensk kommun eller annan menighet eller svensk allmän inrättning,

5. om brottet begåtts inom område som ej tillhör någon stat och förövats mot svensk medborgare, svensk sammanslutning eller enskild inrättning eller mot utlänning med hemvist i Sverige,

6. om brottet är kapning, sjö- eller luftfartssabotage, flygplatssa- botage, penningförfalskning, försök till sådana brott, folkrättsbrott, olovlig befattning med kemiska vapen, olovlig befattning med minor, osann eller ovarsam utsaga inför en internationell domstol, terroristbrott enligt 2 § lagen (2003:148) om straff för terrorist-

6. om brottet är kapning, sjö- eller luftfartssabotage, flygplatssa- botage, penningförfalskning, försök till sådana brott, folkrättsbrott, olovlig befattning med kemiska vapen, olovlig befattning med minor, osann eller ovarsam utsaga inför en internationell domstol, terroristbrott enligt 2 § lagen (2003:148) om straff för terrorist-

¹ Senaste lydelse 2003:149.

brott *eller* försök till sådant brott *samt* brott som avses i 5 § samma lag, *eller*

brott, försök till sådant brott, brott som avses i 5 § samma lag *eller om brottet riktats mot Internationella brottmålsdomstolens rättsskipning, eller*

7. om det lindrigaste straff som i svensk lag är stadgat för brottet är fängelse i fyra år eller däröver.

7 c §

I fråga om brott som riktats mot Internationella brottmålsdomstolens rättsskipning, får åtal väckas endast efter förordnande av regeringen eller den regeringen bestämmer.

15 kap.

4 b §²

Om ett vittne eller en sakkunnig under ed inför Europeiska gemenskapernas domstol, inför förstainstansrätten vid denna domstol *eller* inför Europeiska frihandels-sammanslutningens domstol, EFTA-domstolen, lämnar osann uppgift eller förtiger sanningen, döms för osann utsaga inför en internationell domstol till påföljd enligt 1 §, om utsagan här i riket skulle ha *avgivits* under laga ed. Begås *gärningen* av grov oaktsamhet, döms för ovarsam utsaga inför en internationell domstol till påföljd enligt 3 §.

Om ett vittne eller en sakkunnig under ed inför Europeiska gemenskapernas domstol, inför förstainstansrätten vid denna domstol, inför Europeiska frihandelssammanslutningens domstol, EFTA-domstolen, *eller* inför Internationella brottmålsdomstolen lämnar osann uppgift eller förtiger sanningen, döms för osann utsaga inför en internationell domstol till påföljd enligt 1 §, om utsagan här i riket skulle ha *avgetts* under laga ed.

Begås gärning enligt första stycket av grov oaktsamhet, döms för ovarsam utsaga inför en internationell domstol till påföljd enligt 3 §. Ansvar enligt detta stycke ska dock inte dömas ut om utsagan avgetts inför Internationella brottmålsdomstolen.

Bestämmelserna i 4, 14 och 15 §§ gäller i tillämpliga delar också gärning som avses i första stycket.

Bestämmelserna i 4, 14 och 15 §§ gäller i tillämpliga delar också gärning som avses i första och andra styckena.

² Senaste lydelse 1995:316.

16 kap.

4 §

Om någon genom våldshandling eller oljud eller på annat dylikt sätt stör eller söker hindra allmän gudstjänst, annan allmän andaktsövning, vigsel eller begravning eller dylik akt, domstols förhandling eller annan statlig eller kommunal förrättning eller *ock* allmän sammankomst för överläggning, undervisning eller åhörande av föredrag, dömes för störande av förrättning eller av allmän sammankomst till böter eller fängelse i högst sex månader.

Om någon genom våldshandling eller oljud eller på annat dylikt sätt stör eller söker hindra allmän gudstjänst, annan allmän andaktsövning, vigsel eller begravning eller dylik akt, domstols förhandling eller annan statlig eller kommunal förrättning eller allmän sammankomst för överläggning, undervisning eller åhörande av föredrag, döms för störande av förrättning eller av allmän sammankomst till böter eller fängelse i högst sex månader.

För störande av förrättning eller av allmän sammankomst döms också den som genom våldshandling eller oljud eller på annat dylikt sätt stör eller söker hindra förhandling vid Internationella brottmålsdomstolen.

17 kap.6 §³

Tjänstemän vid Internationella brottmålsdomstolen ska i sin tjänsteutövning vara skyddade enligt bestämmelserna i 1, 2 och 4 §§ på motsvarande sätt som om det hade varit fråga om svensk myndighetsutövning. För försök eller förberedelse till brott enligt 1 § mot en sådan person tillämpas 16 §.

10 §⁴

Den som med våld eller hot om våld angriper någon för att denne gjort anmälan, fört talan, avlagt vittnesmål eller annars vid förhör avgett utsaga hos en domstol eller annan myndighet eller för att hindra någon från en sådan åtgärd, döms för övergrepp i rättssak till

Den som med våld eller hot om våld angriper någon för att denne gjort anmälan, fört talan, avlagt vittnesmål eller annars vid förhör avgett utsaga hos en domstol eller annan myndighet eller för att hindra någon från en sådan åtgärd, döms för övergrepp i rättssak till

³ Tidigare 6 § upphävd genom 1976:509.

⁴ Senaste lydelse 2002:117.

fängelse i högst fyra år eller, om brottet är ringa, till böter eller fängelse i högst sex månader. Detsamma *skall* gälla, om man med någon annan gärning, som medför lidande, skada eller olägenhet, eller med hot om en sådan gärning angriper någon för att denne avlagt vittnesmål eller annars avgett utsaga vid förhör hos en myndighet eller för att hindra honom från att avge en sådan utsaga.

fängelse i högst fyra år eller, om brottet är ringa, till böter eller fängelse i högst sex månader. Detsamma *ska* gälla, om man med någon annan gärning, som medför lidande, skada eller olägenhet, eller med hot om en sådan gärning angriper någon för att denne avlagt vittnesmål eller annars avgett utsaga vid förhör hos en myndighet eller för att hindra honom *eller henne* från att avge en sådan utsaga.

Med domstol eller annan myndighet i första stycket avses även en dömande kammare eller ett annat organ i Internationella brottmålsdomstolen.

Är brottet grovt, döms till fängelse, lägst två och högst åtta år.

11 §⁵

Om någon döljer den som förövat brott, hjälper honom att undkomma, undanröjer bevis om brottet eller på annat dylikt sätt motverkar att det uppdagas eller beivras, döms för skyddande av brottsling till böter eller fängelse i högst ett år.

Om någon döljer den som förövat brott, hjälper honom *eller henne* att undkomma, undanröjer bevis om brottet eller på annat dylikt sätt motverkar att det uppdagas eller beivras, döms för skyddande av brottsling till böter eller fängelse i högst ett år.

För skyddande av brottsling döms också den som undanröjer bevis om brott som är föremål för ett rättsligt förfarande vid Internationella brottmålsdomstolen eller på annat dylikt sätt motverkar att det uppdagas eller beivras.

Är brottet grovt, döms till fängelse, lägst sex månader och högst fyra år.

Den som inte insåg men hade skälig anledning *antaga* att den andre var brottslig, döms till böter.

Den som inte insåg men hade skälig anledning *att anta* att den andre var brottslig, döms till böter.

Till ansvar skall inte dömas om gärningen är att anse som ringa med hänsyn till gärningsmannens förhållande till den brottslige och övriga omständigheter.

Ansvar ska inte dömas *ut* om gärningen är att anse som ringa med hänsyn till gärningsmannens förhållande till den brottslige och övriga omständigheter.

⁵ Senaste lydelse 1993:207.

17 §⁶

I vissa fall av bestickning får åklagare väcka åtal endast om brottet anges till åtal av arbets- eller uppdragsgivaren till den som utsatts för bestickningen eller om åtal är påkallat från allmän synpunkt. Detta gäller om bestickning skett i förhållande till någon som

1. inte är arbetstagare hos staten eller hos kommun,
2. inte omfattas av 20 kap. 2 § andra stycket 1–4, 8 eller 9 och
2. inte omfattas av 20 kap. 2 § andra stycket 1–4, 8 eller 9 och inte heller är arbetstagare vid Internationella brottmålsdomstolen, och
3. inte är främmande stats minister eller ledamot av främmande stats lagstiftande församling.

20 kap.

5 §⁷

Åklagare får, utan hinder av vad som annars är föreskrivet, åtala brott varigenom arbetstagare hos staten eller hos kommun eller annan som avses i 2 § andra stycket 1–4 har åsidosatt vad som åligger honom i utövningen av anställningen eller uppdraget.

Utan hinder av bestämmelserna i första stycket *skall* dock gälla

1. vad som i denna balk föreskrivs om att åtal inte får ske utan förordnande av regeringen eller den regeringen har bemyndigat och
2. vad som i annan lag eller författning är föreskrivet om åtal för gärning, för vilken straff är stadgat endast om den förövas av innehavare av anställning eller uppdrag som avses i första stycket.

Har mutbrott begåtts av någon som inte omfattas av första stycket eller av 2 § andra stycket 8 eller 9 och inte är främmande stats minister eller ledamot av främmande stats lagstiftande församling, får åklagare väcka åtal endast om brottet anges till åtal av arbets- eller uppdragsgivaren eller om åtal är påkallat från allmän synpunkt.

Åklagare får, utan hinder av vad som annars är föreskrivet, åtala brott varigenom arbetstagare hos staten eller hos kommun eller annan som avses i 2 § andra stycket 1–4 har åsidosatt vad som åligger honom eller henne i utövningen av anställningen eller uppdraget.

Utan hinder av bestämmelserna i första stycket *ska* dock gälla

1. vad som i denna balk föreskrivs om att åtal inte får ske utan förordnande av regeringen eller den regeringen har bemyndigat och
  2. vad som i annan lag eller författning är föreskrivet om åtal för gärning, för vilken straff är stadgat endast om den förövas av innehavare av anställning eller uppdrag som avses i första stycket.
- Har mutbrott begåtts av någon som inte omfattas av första stycket eller av 2 § andra stycket 8 eller 9 och inte *heller* är *arbetstagare vid Internationella brottmålsdomstolen*, främmande stats minister eller ledamot av främmande stats lagstiftande församling, får åklagare väcka åtal endast om brottet anges till åtal av arbets- eller uppdragsgivaren eller om åtal är påkallat från allmän synpunkt.

Om det inte finns särskilda bestämmelser för ett visst fall, får åklagare åtala brott mot sådan tystnadsplikt som gäller till förmån för enskild

⁶ Senaste lydelse 2004:404.

⁷ Senaste lydelse 2004:404.

målsägande endast om denne anger brottet till åtal eller åtal är påkallat från allmän synpunkt.

Om åtal för brott som i utövningen av tjänsten eller uppdraget begåtts av riksdagsledamot, statsråd, justitieråd, regeringsråd eller innehavare av tjänst eller uppdrag hos riksdagen eller dess organ *gälla* särskilda bestämmelser.

Om åtal för brott som i utövningen av tjänsten eller uppdraget begåtts av riksdagsledamot, statsråd, justitieråd, regeringsråd eller innehavare av tjänst eller uppdrag hos riksdagen eller dess organ *gäller* särskilda bestämmelser.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

2 Förslag till lag om ändring i lagen (2002:329) om samarbete med Internationella brottmålsdomstolen

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (2002:329) om samarbete med Internationella brottmålsdomstolen

dels att 1 § ska ha följande lydelse,

dels att rubriken närmast före 21 § ska lyda ”Samarbete i fråga om brott som riktats mot Internationella brottmålsdomstolens rättskipning”,

dels att det i lagen ska införas en ny paragraf, 22 a §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Om den genom Romstadgan för Internationella brottmålsdomstolen inrättade domstolen begär att det i Sverige *skall* vidtas en åtgärd som grundar sig på stadgan, tillämpas bestämmelserna i denna lag.

Bestämmelserna i 3–20 §§ tillämpas om utredningen eller lagföringen gäller folkmord, brott mot mänskligheten eller krigsförbrytelse.

Bestämmelserna i 21 och 22 §§ tillämpas om utredningen eller lagföringen gäller brott som *riktas* mot Internationella brottmålsdomstolens rättskipning.

I 23–32 §§ finns bestämmelser om verkställighet av Internationella brottmålsdomstolens avgöranden och om transport av frihetsberövade genom Sverige.

Föreslagen lydelse

1 §

Om den genom Romstadgan för Internationella brottmålsdomstolen inrättade domstolen begär att det i Sverige *ska* vidtas en åtgärd som grundar sig på stadgan, tillämpas bestämmelserna i denna lag.

Bestämmelserna i 21–22 a §§ tillämpas om utredningen eller lagföringen gäller brott som *riktats* mot Internationella brottmålsdomstolens rättskipning.

22 a §

Har Internationella brottmålsdomstolen genom laga-kraftvunnen dom prövat fråga om ansvar för en gärning som riktats mot domstolens rättskipning, får den tilltalade inte lagföras i Sverige för samma gärning i enlighet med vad som gäller enligt 2 kap. 5 a § första stycket 1–4 brottsbalken.

Första stycket gäller inte i fråga om brott som avses i 2 kap. 1 § eller 3 § 4 eller 7 brottsbalken såvida inte lagföringen vid Internationella brottmålsdomstolen har skett sedan personen utlämnats från Sverige för lagföring.

Får lagföring ske, ska bestämmelserna i 2 kap. 6 § brottsbalken

tillämpas. En bestämmelse om krav på åtalsförordnande finns i 2 kap. 7 c § samma balk.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

BILAGA 3

Utskottets lagförslag

Förslag till lag om ändring i brottsbalken

Häri genom föreskrivs att 9 kap. 3 a § brottsbalken ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

9 kap.

3 a §¹

Den som, i strid med föreskrifter eller villkor, använder ett bidrag eller utnyttjar en förmån som finansieras över eller på annat sätt påverkar Europeiska *gemenskapernas* budgetar för ett annat ändamål än det som bidraget eller förmånen har beviljats för, döms för subventionsmissbruk till böter eller fängelse i högst två år. I ringa fall *skall* inte dömas till ansvar.

Den som, i strid med föreskrifter eller villkor, använder ett bidrag eller utnyttjar en förmån som finansieras över eller på annat sätt påverkar Europeiska *unionens eller Europeiska atomenergigemenskapens* budgetar för ett annat ändamål än det som bidraget eller förmånen har beviljats för, döms för subventionsmissbruk till böter eller fängelse i högst två år. I ringa fall *ska* inte dömas till ansvar.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

¹ Senaste lydelse 1999:197.